

लोमशउवाच चक्रम्याणःसतदायवकीरकुतोभयः॥ जगाममाधवेमासिरैभ्याश्रमपदंप्रति॥ १ ॥ सददर्शाश्रमेरम्येषुषितद्रुमभूषिते॥ विचरंतींस्तुषां
 तस्यकिन्नरीमिवभारत॥ २ ॥ यवकीस्तामुवाचेदमुपातिष्ठस्वमामिति॥ निर्लज्जोलज्जायुक्तांकामेनहृतचेतनः॥ ३ ॥ सातस्यशीलमाज्ञायतस्माच्छापा
 च्चबिभ्यती॥ तेजस्वितांचरैभ्यस्यतथेत्युक्त्वाजगामह॥ ४ ॥ ततएकांतमुनीयमज्यामासभारत॥ आजगामतदारैभ्यःस्वमाश्रममरिंदम॥ ५ ॥ रुदतींचल्लु
 षांदृष्ट्वाभार्याभार्तापरावसोः॥ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचापर्यपृच्छधुधिशिरि॥ ६ ॥ सातस्मैसर्वमाचष्टयवकीभाषितंशुभा॥ प्रत्युक्तंचयवकीतंप्रेक्षापूर्वतथा
 त्मना॥ ७ ॥ शृण्वानस्यैवरैभ्यस्ययवकेस्तद्विचेष्टनं॥ दहन्निवतदाचेतःक्रोधःसमभवन्महान्॥ ८ ॥ सतदामन्युनाविष्टस्तपस्वीकोपनोभृशं॥ अवलुंच्यजटामे
 कांजुहावाभौसुसंस्तैः॥ ९ ॥ ततःसमभवन्नारीतस्यारूपेणसंमिता॥ अवलुंच्यापरांचापिजुहावाभौजटांपुनः॥ १० ॥ ततःसमभवद्रक्षोघोराक्षंभीमदर्श
 नं॥ अब्रूतांतौतदारैभ्यंकिकार्यंकरवामहे॥ ११ ॥ तावब्रवीदृषिःक्रुद्धोयवकीर्वध्यतामिति॥ जग्मतुस्तौतथेत्युक्त्वायवकीतजिघांसया॥ १२ ॥ ततस्तंसमु
 पास्थायकृत्यास्तृष्टामहात्मना॥ कमंडलुंजहारास्यमोहयित्वेवभारत॥ १३ ॥ उच्छिष्टंयुयवकीतमपकृष्टकमंडलुं॥ ततउद्यतशूलःसराक्षसःसमुपाद्रवत्॥
 ॥ १४ ॥ तमाद्रवंतंसंप्रेक्ष्यशूलहस्तंजिघांसया॥ यवकीःसहसोत्थायप्राद्रवधेनवैसरः॥ १५ ॥ जलहीनंसरोदृष्ट्वायवकीस्त्वरितःपुनः॥ जगामसरितःसर्वा
 स्ताश्चाप्यासन्विशोषिताः॥ १६ ॥ सकाल्यमानोघोरैणशूलहस्तेनरक्षसा॥ अग्निहोत्रेपितुर्भीतःसहसाप्रविवेशह॥ १७ ॥ सवैप्रविशमानस्तुशूद्रेणांधेनर
 क्षिणा॥ निगृहीतोबलाद्धारिसोवातिष्ठतपार्थिव॥ १८ ॥ निगृहीतंशूद्रेणयवकीतंसराक्षसः॥ ताडयामासशूलेनसभिन्नहृदयोऽपत् ॥ १९ ॥ यवकीतंसह
 त्वातुराक्षसोरैभ्यमागमत्॥ अनुज्ञातस्तुरैभ्येणतयानार्यासहावसत्॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयानापर्वणिलोमशतीर्थयानायां
 यवकीतोपास्थानेषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १३६ ॥ ॥ ६३ ॥

चकार तदेवाह आजगामेत्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रत्युक्तंप्रत्याख्यातं मनुपरिबलात्कारंरुतवानित्युक्तवतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सुसंस्कृतैःस्वरवर्णादिसंस्कारयुक्तैर्मन्त्रैः ॥ ९ ॥ नारीकृत्या ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ काल्यर्मीनःसर्वतोनिषिध्यमानः अग्निहोत्रेअग्निहोत्रशालायां ॥ १७ ॥ अवातिष्ठतबहिरेव ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इत्यारण्यके० नै० भा० षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १३६ ॥ ॥ ६३ ॥